

праведнытъ. И като чу едного отъ сѣдящитѣ на трапезата че ублажава тогозь, който ще са удостои да ѣде хлѣбъ въ царството Божіе, каза притчата за оно-гозь челоуѣка, който направи голѣма вечеря и съсь слугата си призовава мнозина, какъ сичкытъ, сѣкый съ по една причина, не дойдохъ, и какъ като възне-годува домовладыката, напѣлни къщата си съ сыро-масы, хромы и слѣпы. Като слѣдуваше вървежътъ си къмъ Іерусалимъ, поучава народытъ които го послѣ-довахъ, че достоенъ неговъ ученикъ е само онзи, който са отрече отъ сѣко сношеніе съ роднинытъ си и са рѣши да прѣтърпи за туй сѣко злостраданіе. А за подбужданье да испытва силытъ си, прѣди да приема ученичеството, приказва притчата за челоуѣкътъ който прѣдприема да прави кула, като отъ първо прѣемѣта силата си за разноскытъ, и другата за разумныйъ царь, който разежда за силытъ си прѣди да са по-вдигне къмъ прѣдстоящата война. И най послѣ, за да покаже, че който въсприема недостойно свѣтлото дѣло на посланіето, става достоенъ за наказаніе отъ Бога, и за прѣзрѣніе отъ челоуѣцытъ, прѣдлага притчата за сольта. (Мѣт. ѵ. 1.).

§. 46. *Иисусъ прѣдставя колко е благоприятно на Бога покаяніето, и колко богатството е причина за мжченъето на безумнытъ.*

Защото книжницытъ и Фарисейтъ ропсвахъ, че той съ грѣшници и мытари са събира и ѣде заедно съ тѣхъ, прѣдлага притчата за челоуѣкътъ, който, като остави деветдесетытъ и деветъ овцы, отиде да търси едната, загубената; и друга, за жената която имала десетъ драхмы, и съсь свѣщъ търси една която загу-